

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्षधर्मपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे एकाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ ७ ॥

अनेन हितपस्तसंबलार्थममराधिप ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि ब्रह्मा चास्मै वरंददौ ॥ ३६ ॥ महत्त्वं योगिनां चैव महामायत्वं मेव च ॥ महाबलत्वं च तथा तेजश्चाग्र्यं सुरेश्वर ॥ ३७ ॥ एतत्त्वां मामकं तेजः समाविशति वासव ॥ व्यग्रमेनं त्वमप्येनं वज्रेण जहि दानवं ॥ ३८ ॥ शक्र उवाच ॥ भगवंस्त्वत्पसादेन दितिजं सुदुरासदं ॥ वज्रेण निहनिष्यामि पश्य तस्ते सुरर्षभ ॥ ३९ ॥ भीष्म उवाच ॥ आविश्यमाने दैत्ये तु ज्वरेणाथ महासुरे ॥ देवतानां मृषीणां च हर्षान्नादो महानभूत् ॥ ४० ॥ ततो दुंदुभयश्चैव शंखाश्च सुमहास्वनाः ॥ मुरजाडिं डिभाश्चैव प्रावाद्यंत सहस्रशः ॥ ४१ ॥ असुराणां तु सर्वेषां स्मृतिलोपो महानभूत् ॥ मायानाशश्च बलवान्क्षणेन समपद्यत ॥ ४२ ॥ तथा विष्टमथो ज्ञात्वा क्रषयो देवतास्तथा ॥ स्तुवंतः शक्रमीशानं तथा प्राचोदयन्नपि ॥ ४३ ॥ रथस्थस्य हि शक्रस्य युद्धकाले महात्मनः ॥ ऋषिभिस्तूयमानस्य रूपमासीत्सुदुर्दृशं ॥ ४४ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० वृत्रवधे एकाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

भीष्म उवाच ॥ वृत्रस्य तु महाराज ज्वरा विष्टस्य सर्वशः ॥ अभव न्यानि लिङ्गानि शरीरे तानि मे शृणु ॥ १ ॥ ज्वलितास्यो भवद्दोरो वैवर्ण्यं चागमत्परं ॥ गात्रकंपश्च सुमहान्श्वासश्चाप्यभवन्महान् ॥ २ ॥ रोमहर्षश्च तीव्रो भून्निःश्वासश्च महान्नृप ॥ शिवाचा शिवसंकाशा तस्य वक्रात्सुदारुणा ॥ ३ ॥ निष्पपात महाघोरा स्मृतिः सा तस्य भारत ॥ उल्काश्च ज्वलितास्तस्य दीप्ताः पार्श्वे प्रपेदिरे ॥ ४ ॥ गृध्राः कंका बलाकाश्च वाचो मुंचन्सुदारुणाः ॥ वृत्रस्योपरि संस्तृष्टाश्च क्रवत्परिवभ्रमुः ॥ ५ ॥ ततस्तं रथमास्थाय देवाप्यायित आहवे ॥ वज्रोद्यतकरः शक्रस्तं दैत्यं समवैक्षत ॥ ६ ॥ अमानुषमथो नादं समुमोच महासुरः ॥ व्यजंभच्चैव राजेन्द्र तीव्रज्वरसमन्वितः ॥ ७ ॥ अथास्य जूंभतः शक्रस्ततो वज्रमवास्तजत् ॥ सवज्रः सुमहातेजाः कालाग्निसदृशोपमः ॥ ८ ॥ क्षिप्रमेव महाकायं वृत्रं दैत्यमपातयत् ॥ ततो नादः समभवत्पुनरेव समंततः ॥ ९ ॥ वृत्रं विनिहतं दृष्ट्वा देवानां भरतर्षभ ॥ वृत्रं तु हत्वा मघवादानवारिर्महायशाः ॥ १० ॥ वज्रेण विष्णुयुक्तेन दिवमेव समाविशत् ॥ अथ वृत्रस्य कौरव्यशरीरादभिनिःसृता ॥ ११ ॥ ब्रह्मवध्या महाघोरा रौद्रालोकभयावहा ॥ करालदशना भीमा विकृता रुष्णिगला ॥ १२ ॥ प्रकीर्णमूर्धजा चैव घोरनेत्रा च भारत ॥ कपालमालिनी चैव कृत्येव भरतर्षभ ॥ १३ ॥

वृत्रस्येति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥